

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวทางการแก้ไขช่องว่างของความไม่สมดุลระหว่างการออมและการลงทุนในประเทศอันจะก่อให้เกิดภาวะขาดแคลนเงินทุนเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาเป็นไปได้หลายรูปแบบ เช่น การนำเงินทุนเข้ามาจากต่างประเทศโดยวิธีผู้เงินมาลงทุน ซึ่งการผู้เงินจากต่างประเทศมักจะมีปัญหาด้านภาระหนี้สินที่ประเทศจะต้องรับผิดชอบ ส่งผลถึงเสถียรภาพความมั่นคงของประเทศเอง ทั้งยังมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยและความผันผวนจากอัตราแลกเปลี่ยนอีกด้วย ส่วนการระดมเงินทุนในรูปแบบการลงทุนทางตรงของต่างประเทศแม้จะดีกว่าการนำเงินทุนเข้ามา คือ ประเทศไม่ต้องรับภาระหนี้สิน แต่ว่าในที่สุดผลประโยชน์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ย่อมตกเป็นของประเทศที่เป็นเจ้าของเงินทุนนั้นมากกว่าประเทศผู้รับทุน และวิธีการระดมเงินทุนอีกวิธีหนึ่ง คือ การเร่งระดมเงินออมภายในประเทศให้เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการออมระยะยาวจากผู้ออมรายย่อยต่างๆ ทั่วประเทศซึ่งจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ (อุไรตรา จันทรอินทร์, 2537: 8-9)

ด้วยความเจริญก้าวหน้าด้านธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทยได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว แต่ผลประโยชน์ยังไม่ได้มีการกระจายไปสู่ผู้ลงทุนอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังไม่สามารถระดมเงินออมจากผู้ลงทุนทั่วไปเพื่อนำเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น จึงมีแนวความคิดให้มีหน่วยงานเพื่อที่จะช่วยระดมเงินออมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ และหาวิธีการให้ผู้ลงทุนทั่วไปมีแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในความเจริญของประเทศ รัฐบาลโดยความร่วมมือของบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (IFCT) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคารโลกจึงมีความเห็นพ้องกันว่าวิธีการที่เหมาะสมที่สุด คือ การจัดตั้ง “กองทุนรวม” (ชวลิต ชนะชานันท์, 2536: 31)

กองทุนรวม (mutual fund) คือ โครงการจัดการลงทุนที่ถูกจัดตั้งและบริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (“บริษัทหลักทรัพย์จัดการ” หรือเรียกย่อว่า “บลจ.”) มีวัตถุประสงค์เพื่อระดมเงินทุนจากผู้ลงทุนทั่วไป นิติบุคคล และสถาบันต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศในรูปของการเสนอขายหน่วยลงทุน (unit trust) เพื่อนำเงินที่ได้ไปลงทุนในหลักทรัพย์และหรือตราสารทางการเงินต่างๆ ที่มีความเสี่ยงอยู่ในระดับต่างๆ โดยผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปของกำไรส่วนเกินทุน (capital gain) หรือเงินปันผล (divident) ซึ่งมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการเป็นผู้จัดตั้งและบริหารจะดำเนินงาน

ตามวัตถุประสงค์ นโยบายการลงทุน และเงื่อนไขที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน ทั้งนี้การบริหารกองทุนรวมจะอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ดูแลผลประโยชน์ (trustee) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินที่มีคุณสมบัติตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด.) โดยทำหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินของกองทุน และควบคุมดูแลการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการ ซึ่งจะรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. ทราบ หากบริษัทหลักทรัพย์จัดการทำให้กองทุนรวมเสียหาย สำหรับเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนในแต่ละโครงการจัดการกองทุนรวมจะถูกจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมกับสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัท

สำหรับในประเทศไทย ธุรกิจกองทุนรวมได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2518 โดยมีบริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทแรกที่ดำเนินงานในด้านนี้

ต่อมาในวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2535 มีบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพิ่มขึ้นอีก 7 บริษัท คือ

1. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บริหารทุนไทย จำกัด
2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ไทยเอเชีย จำกัด
3. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ไทยพาณิชย์ จำกัด
4. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม กสิกรไทย จำกัด
5. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด
6. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ออมสิน จำกัด
7. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด

(เดิมชื่อ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณอินเวสเมนต์ จำกัด)

ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2538 มีบริษัทที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพิ่มอีก 5 บริษัท คือ

1. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม นครชน ชโรเคอร์ จำกัด
2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ทหารไทย จำกัด
3. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม มหานคร จำกัด
4. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม สยามซิตี แอสเซท แมเนจเม้นท์ จำกัด
5. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม อุษยชาจารย์ดินเฟลมมิ่ง จำกัด

โดยสรุปแล้วในปัจจุบันมีผู้ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจจัดการกองทุนรวม จำนวนทั้งสิ้น 13 บริษัท ซึ่ง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2540 มีเพียง 8 บริษัท และคาดว่าจะมีบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจจัดการกองทุนรวมเพิ่มอีก 2 บริษัท คือ

1. กลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซีทีก้า จำกัด (มหาชน) ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการจัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่และอยู่ในระหว่างการจัดตั้งบริษัทเพื่อขอรับใบอนุญาตต่อไป

2. กลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เคเอ็ฟไฟแนนซ์ จำกัด (มหาชน) ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการจัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่ และอยู่ในระหว่างการจัดตั้งบริษัทเพื่อขอรับใบอนุญาตต่อไป (โสมสุดา ประทีปสินธุ์ และรุสนทิ ปัทมสุต, 2540: 2)

กองทุนรวมนั้นเกิดมาจากนโยบายของรัฐบาลในการที่จะส่งเสริมให้เกิดการออมซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ แต่กองทุนรวมคงจะเป็นเพียงแค่นโยบายที่สามารถจะนำไปใช้ได้ในช่วงจำกัดเท่านั้น ถ้าปราศจากการสื่อสารที่จะทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมและประชาชนทั่วไป กล่าวคือ หน่วยลงทุนของกองทุนรวมต่างๆ ที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการแต่ละแห่งจะจำหน่ายให้แก่ประชาชนเพื่อการระดมเงินทุนนั้น จำเป็นต้องใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในกิจกรรมดังกล่าว เพราะหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเปรียบได้กับสินค้าและบริการที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการแต่ละแห่งจะนำเสนอให้แก่ผู้ลงทุนซึ่งอยู่ในฐานะผู้บริโภคสินค้า และบริการที่อยู่ในตลาดการเงิน ดังนั้นบทบาทที่สำคัญของการสื่อสารจึงเป็นไปในด้านการตลาด โดยจะสนองตอบวัตถุประสงค์ของส่วนประสมทางการตลาด (marketing mix) ได้แก่ promotion ซึ่งถือว่าเป็น p ตัวหนึ่งนอกเหนือไปจาก product price และ place

บทบาทของการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการขายในธุรกิจกองทุนรวมนี้ มีขึ้นในทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ หรือเพื่อการจำหน่ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งข่าวสาร (inform) ชูใจ (persuade) และเตือนความทรงจำ (remind) ซึ่งอาศัยสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล

อนึ่ง กิจกรรมใดๆ ก็ตามที่เป็น การสื่อสารเพื่อส่งเสริมการขายโดยผ่านสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจในการที่จะเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนเพื่อโน้มน้าวใจให้ประชาชนตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. ในเรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโฆษณา ดังนั้นการสื่อสารโดยผ่านสื่อในลักษณะเช่นนี้ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการแต่ละแห่งจึงเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขกำหนด แต่สำหรับสื่อบุคคลนั้น ยังไม่มีหลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่จะควบคุมอย่างเข้มงวด ดังนั้นจึงมีความเป็นอิสระในการสื่อสารมากกว่าสื่ออื่นๆ ซึ่งเป็นทั้งข้อดีและข้อเสียในขณะเดียวกัน เพราะผู้ที่รับผิดชอบต่อการจำหน่ายหน่วยลงทุน อันได้แก่ พนักงานด้านการตลาดหรือพนักงานผู้เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นพนักงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการ และตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งสามารถปรับเปลี่ยนการสื่อสารได้เหมาะสมตามภาวะการณ์ และเหมาะสมกับแต่ละบุคคลที่ตนทำการสื่อสารด้วยเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเกิดการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม ด้วยเหตุที่ไม่มีข้อบังคับและกฎเกณฑ์ต่างๆ สำหรับควบคุมซึ่งส่งผลให้มีการใช้ความเป็นพลวัต (dynamic) ของการสื่อสารในการที่จะเบี่ยงเบนข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อความสำเร็จทางการตลาดและผลประโยชน์อื่นๆ อันพึงจะมีได้ จนบางครั้งทำให้ขอบเขตของการใช้กลยุทธ์ทางการสื่อสารเกินเลยหรือน้อยกว่าความเป็นจริง ซึ่งในที่สุดจึงนำไปสู่การสื่อสารที่มีลักษณะเรียกว่าเป็นการลวง (deceptive communication) ได้

นอกจากปัจจัยการสื่อสาร โดยผ่านสื่อต่างๆ มีจุดประสงค์ที่สำคัญคือการชักจูงใจให้ประชาชนลงทุนในกองทุนรวม ตลอดจนสนับสนุนการจำหน่ายหน่วยลงทุนให้แก่ประชาชนเพื่อทำให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของการตลาดอันจะส่งผลยังระบบเศรษฐกิจของประเทศต่อไปแล้วนั้น ปัจจัยอื่นๆ ก็มีบทบาทที่สำคัญต่อการดำเนินงานทางด้านการตลาดของธุรกิจนี้เช่นกัน ซึ่งได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประชาชนที่ลงทุนในกองทุนรวม โดยหมายรวมถึงลักษณะประชากรและสังคมเศรษฐกิจ ทัศนคติ ประสพการณ์เดิมจากการลงทุน จำนวนเงินที่ลงทุน หรือลักษณะกองทุนรวมในด้านของความเสี่ยง นโยบายการลงทุน ผลตอบแทนที่ดึงดูดใจ และความน่าเชื่อถือของบริษัทหลักทรัพย์จัดการที่บริหารกองทุนรวมนั้นๆ ภายใต้อาณาเขตล้อมของเศรษฐกิจ และการเมืองที่ล้วนแต่อาจจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชนด้วยกันทั้งสิ้น

จากจำนวนของกองทุน มูลค่าทรัพย์สินสุทธิที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของบริษัทหลักทรัพย์จัดการตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าธุรกิจนี้ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากตัวเลขที่แสดงให้เห็นถึงจำนวนกองทุน และเม็ดเงินที่เข้ามาในระบบอย่างเป็นลำดับตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 – พ.ศ.2538 ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกองทุน มูลค่าทรัพย์สินและจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการ

ปี	จำนวนกองทุน	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (ล้านบาท)	จำนวนบริษัท
2535*	21	34,274.85	7
2536*	45	124,284.85	7
2537*	80	180,749.31	7
2538**	128	239,823.00	7

* The Handbook of Mutual Fund 1995 – 1996

** The Handbook of Mutual Fund 1995 – 1996

รวมทั้งรายงานสรุปถึงสถานะของกองทุนรวมในปัจจุบัน ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2540 มีจำนวนกองทุนรวม 210 กองทุน มูลค่าหน่วยลงทุนที่ขายได้ครั้งแรก 280,663 ล้านบาท เงินทุนจดทะเบียน 710,263.1 ล้านบาท มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ 92,125.5 ล้านบาท (มูลค่าทรัพย์สินสามารถลดลงและเพิ่มขึ้นได้ตามสภาวะราคาของหลักทรัพย์ ณ ช่วงเวลาหนึ่งๆ) (<http://www.sec.or.th>, 27 ธันวาคม 2541)

จากการเพิ่มขึ้นของจำนวนกองทุน มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ รวมทั้งจำนวนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ อาจสรุปความได้ว่า การดำเนินงานของธุรกิจนี้ ได้มีการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ เนื่องจากพบปัญหาจากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. เกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจกองทุนรวมในอดีตว่ามาจากการที่ประชาชนหรือผู้ลงทุนขาดความรู้ความเข้าใจในการลงทุน (<http://www.sec.or.th>, 27 ธันวาคม 2541) ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจนี้มีภาพลักษณ์ในเชิงลบต่อประชาชนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน แต่ในทางตรงข้าม การเจริญเติบโตของธุรกิจ จำนวนกองทุน และจำนวนเม็ดเงินที่ไหลเข้ามาในระบบของธุรกิจยังคงมีการขยายตัวและเติบโตอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ดังนั้นจึงเป็นข้อสังเกตว่าการเจริญเติบโตการขยายตัวของธุรกิจในด้านต่างๆ และปัญหาของการพัฒนาธุรกิจกองทุนรวมที่พบนั้นมีความไม่สอดคล้องกัน ซึ่งประเด็นของความไม่สอดคล้องดังกล่าว ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญองบทบาทของการสื่อสารในการที่จะสร้างความรู้ และความเข้าใจของการลงทุนในกองทุนรวมแก่ประชาชน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าปัญหา

ที่เกิดขึ้นนั้นอาจมาจากการละเลยหรือไม่ได้ให้ความสำคัญแก่การสื่อสารไปในทิศทางที่ถูกต้อง รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ในการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการขายเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาธุรกิจกองทุนรวมอย่างแท้จริง ซึ่งลักษณะเช่นนี้เปรียบได้กับการมองภาพวาดของต้นไม้และป่า กล่าวคือ ถ้ามองแต่เพียงว่าในภาพนั้นเป็นเพียงภาพต้นไม้ ก็จะไม่เห็นว่าแท้จริงนั้นเป็นรูปภาพของป่า แต่ถ้ามองเพียงแต่เป็นรูปภาพของป่า ก็อาจไม่เห็นว่าแท้จริงแล้วนั้นเป็นภาพของต้นไม้ (Kirk and Talbot, 1966: 315) ซึ่งโดยสรุปแล้วก็คือการมองสิ่งใดก็ตามขึ้นอยู่กับการให้ความหมายและความสำคัญของการพิจารณาในแง่มุมหรือประเด็นใดเป็นสำคัญ

การพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ในลักษณะเช่นนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของบาศกนิยม (cubism)^{*} มาใช้ในการพิจารณาถึงประเด็นปัญหาดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นให้เป็นมิติเพื่อการสะท้อนความหมายของปัจจัยในด้านต่างๆ ได้อย่างครบถ้วนและชัดเจน นอกเหนือจากการรับรู้โดยประสาทสัมผัสแต่เพียงมุมมองใดเพียงมุมมองเดียว ซึ่งเปรียบได้กับการพิจารณาการพัฒนาธุรกิจกองทุนรวมในแง่ของการเจริญเติบโตและการพัฒนาที่ได้รับการแทนค่าด้วยตัวเลขต่างๆ ดังเช่นรูปสี่เหลี่ยมที่ 1 ซึ่งเป็นสี่เหลี่ยมด้านเท่า 2 มิติ ซึ่งแสดงให้เห็นแต่เพียงด้านตรงเท่านั้น เสมือนว่าได้สรุปความถึงการเติบโตของธุรกิจนี้แต่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง แต่ในทางตรงข้ามถ้าพิจารณาในลักษณะที่เป็นมิติของความเป็นจริงคือรูปสี่เหลี่ยมรูปที่ 2 ซึ่งมีความลึกและความกว้าง โดยเปรียบได้ถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นเสมือนความลึก และกว้างในการที่จะบ่งบอก

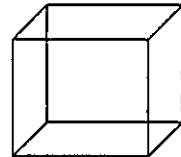
* อี เอช กอมบริช (E.H. Gombrich) ได้อธิบายถึงบาศกนิยม (cubism) ว่าเป็นเครื่องหมายที่ใช้ในการพยายามที่ลดความกำกวม (ambiguity) และใช้ในการอ่านภาพวาดต่างๆ บาศกนิยม (cubism) เป็นสิ่งที่แทนด้านทุกด้านของวัตถุในเวลาเดียวกัน สำหรับเป็นมุมมองหรือในด้านของมิติแห่งมายา (facet of perspective illusion) บาศกนิยม (cubism) จัดความสัมพันธ์ของพื้นราบและการกระทำ ข้อความหรือความขัดแย้งของศิลปะของรูปแบบ ในอีกนัยหนึ่ง บาศกนิยม (cubism) ได้ลดมิติแห่งมายาเพื่อความสำเนียงแห่งประสาทสัมผัสที่เกิดขึ้นคือสิ่งทั้งหมดในทันที โดยทำให้เห็นทั้งด้านใน ด้านนอก ด้านบน ด้านล่าง ด้านหน้าและด้านที่เหลือในรูปแบบของ 2 มิติ นอกจากนั้นยังนำไปสู่ความคิดที่เป็นนามธรรม โดยเป็นความจริงที่เกี่ยวกับแนวคิดของภาพลวงตาและการใช้เหตุผลมากกว่าความเป็นจริงทางด้านกายภาพและประสาทสัมผัส ซึ่งแสดงถึงภาษาของภาพที่สมบูรณ์ และวิธีการมองโลกภายนอกแบบใหม่ (McLuhan, 1964: 27-28) นอกจากนั้นแล้วบาศกนิยม (cubism) ยังเป็นการนำเสนอวัตถุที่ก่อบรรยากาศจิตใจ (the mind) และการที่วัตถุนั้นดำรงอยู่ ซึ่งไม่ใช่รูปแบบที่มองเห็น อีกทั้งบาศกนิยม (cubism) ยังมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีของโรเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Robert Einstein) ผู้ซึ่งทำให้เป็นที่ยอมรับถึงความเป็นไปไม่ได้ในการที่จำกัดการเคลื่อนไหว (a movement) การที่วัตถุอาจจะถูกมองว่าไร้การเคลื่อนไหว (still) หรือเคลื่อนไหว (moving) นั้น ขึ้นอยู่กับมิติของมุมมองที่จะนำมาพิจารณาตัดสินใจ (<http://www.udgftp.cencar.udg.mx/ingles/Pintura/pintura 20/tempe.html>, 26 December 1998)

ถึงความสมบูรณ์ของการพัฒนาที่แสดงออกมาในลักษณะทางกายภาพของสิ่งเหลี่ยมได้อย่างสมบูรณ์ นอกเหนือไปจากการพิจารณาเพียงแค่มุมมองใดเพียงมุมมองเดียว

รูปที่ 1

รูปที่ 2

อนึ่ง การพิจารณาถึงปัญหาของกระบวนการพัฒนาธุรกิจกองทุนรวม โดยแนวคิดบาศกนิยม (cubism) ดังกล่าวข้างต้น สามารถที่จะก่อให้เกิดแง่คิดต่อการพิจารณาถึงมุมมองอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ อันจะประกอบกันขึ้นเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของการพัฒนาธุรกิจกองทุนรวมโดยตั้งอยู่บนหลักของความเป็นเหตุผลเพื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน

เดวิด เค เบอร์โล (David K. Berlo) ได้กล่าวว่างค์ประกอบ (element) และโครงสร้าง (structure) นั้นเป็นสิ่งที่ต้องไปด้วยกันเสมอ โดยพิจารณาได้ในมุมมองของความเป็นเหตุและผล (cause and effect) ดังเช่น การพิจารณาว่าประชาชนเป็นองค์ประกอบของโครงสร้างสังคม และโครงสร้างสังคมก็ประกอบไปด้วยประชาชน ในลักษณะดังกล่าวได้สอดคล้องเช่นเดียวกับ เดวิด ฮูม (David Hume) ที่ได้กล่าวถึงหลักปรัชญาของความเกี่ยวเนื่องระหว่างเหตุและผลในภาวะของลำดับเหตุการณ์ที่ปกติ โดยกล่าวว่าสิ่งหนึ่งตามอีกสิ่งหนึ่งนั้นโดยไม่ได้มีความหมายถึงสิ่งใด ไม่มีสิ่งใดจะตามสิ่งใดยกเว้นการเปลี่ยนแปลง ดังเช่น ไข่และไข่ที่หึ่งตองสิ่งนั้นต่างก็เป็นเหตุและเป็นผลซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นแล้วนักเศรษฐศาสตร์ เช่น โรเบิร์ต ที โอบัลด์ (Robert Theobald) ดับเบิลยู ดับเบิลยู รอสโทว (W.W. Rostow) และจอห์น เคนเน็ธ กัลเบรท (John Kenneth Galbraith) ได้อธิบายว่าเศรษฐศาสตร์แบบดั้งเดิมนั้น ไม่สามารถที่จะอธิบายได้ถึงความเปลี่ยนแปลงหรือการเจริญเติบโตได้ (McLuhan, 1964: 27) ซึ่งจากแนวคิดตามที่ได้กล่าวมานี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าไม่สามารถสรุปเจาะจงได้ว่าสิ่งใดเป็นเหตุที่บ่งบอกถึงการเจริญเติบโตของธุรกิจกองทุนรวม และสิ่งใดเป็นผลของการเจริญเติบโตในแง่มุมต่างๆ ซึ่งอีกนัยหนึ่งก็คือการเจริญเติบโตของธุรกิจกองทุนรวมนั้นไม่ได้หมายความว่าเพียงลำพังตัวเลขต่างๆ นั้นจะ

บ่งบอกได้ถึงการพัฒนาได้ทั้งหมดว่าได้พัฒนาอย่างแท้จริง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาว่าจะใช้การพิจารณาในส่วนองค์ประกอบ (element) หรือโครงสร้าง (structure) ซึ่งหมายถึงการพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นเหตุ สิ่งใดเป็นผลและจะให้ความสำคัญในการพิจารณาในส่วนใดระหว่างองค์ประกอบและโครงสร้าง (Berlo, 1960: 55-56) ซึ่งในการดำเนินธุรกิจกองทุนรวมนั้น การสื่อสารได้เป็นเสมือนองค์ประกอบที่สำคัญในการที่จะเป็นเครื่องมือให้สามารถบรรลุผลสำเร็จทางด้านการตลาด ซึ่งจะส่งผลต่อไปยังการพัฒนาของระบบธุรกิจกองทุนรวมต่อไป

นอกจากนั้นยังมีแนวคิดที่สนับสนุนในการพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่ประกอบกันขึ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาของธุรกิจกองทุนรวมดังที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ต้น เนื่องจากคำว่าเจริญเติบโตและการพัฒนานั้น มีความแตกต่างกัน ดังคำกล่าวที่ว่า “คนอาจจะเจริญเติบโตขึ้นในด้านร่างกาย แต่จิตใจไม่พัฒนา ดันไม่อาจจะเจริญสูงใหญ่ขึ้นแต่ไม่พัฒนาความสามารถในการผลิตดอกออกผล ประเทศอาจมีรายได้ประชาชาติมากขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นการเจริญเติบโต แต่การพัฒนาทางเศรษฐกิจอาจประสบความล้มเหลว เพราะรายได้ส่วนใหญ่ของประเทศไปรวมอยู่ที่คนส่วนน้อย รายได้กระจายน้อยลงมีผลให้คนส่วนใหญ่ยากจนลง การเจริญเติบโตของหน่วยงานในด้านกำลังคน และกำลังเงินไม่ได้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นเสมอไปว่า หน่วยงานนั้นจะมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า คำว่าเจริญเติบโตต่อความหมายไปในลักษณะที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่การพัฒนาหมายถึงการเจริญเติบโตที่มีทิศทาง เป็นไปอย่างมีระบบ มีชนิด มีขอบเขต และมีการควบคุมการเจริญเติบโต กล่าวอีกนัยหนึ่ง ถ้าการเจริญเติบโตเป็นผลที่เกิดจากการวางแผนและการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ โดยมีการชี้แนะ การกระตุ้นก็อาจถือได้ว่าเป็นการพัฒนา เพราะฉะนั้นการพัฒนาจึงเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีวัตถุประสงค์ มีโครงการ มีขบวนการ (movement) และมีกระบวนการ (process) ที่จะบรรลุเป้าหมาย” (เสถียร เขยประทับ, 2538: 4-5)

อัฟฮอฟ (Uphoff) ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างการเจริญเติบโตและการพัฒนาว่า “อาจมีการเติบโตโดยปราศจากการพัฒนาได้ (การเปลี่ยนแปลงในขนาดอย่างเดียว) และอาจมีการพัฒนาโดยปราศจากการเจริญเติบโตได้ (การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างอย่างเดียว)” เขากล่าวต่อไปว่า “ไม่มีหลักประกันใดๆ ที่รับรองว่าทรัพยากรที่เกิดจากยุทธวิธีของการเจริญเติบโต จะถูกนำไปใช้ในการลงทุนเพื่อการพัฒนา ดังนั้นนักเศรษฐศาสตร์ดั้งเดิมเคยคิดกันไว้”

ฮายบโรเนอร์ (Heibroner) นักเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า “การพัฒนาเศรษฐกิจนั้นไม่ใช่เรื่องของกระบวนการทางเศรษฐกิจอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของกระบวนการทางสังคมและการเมืองด้วย ดังนั้นถ้าเรามองการพัฒนาในแง่ของเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียวเท่ากับเราลอกตัวเอง”

ร็อกเฟลเลอร์ (Rokefeller) นักการธนาคารกล่าวว่า “มีบ่อยครั้งที่เราใช้คำว่าพัฒนาแทนคำว่าความก้าวหน้าในความหมายเดียวกัน การที่จะก้าวหน้าได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรมการเมือง และจิตวิทยา ปัจจัยเหล่านี้อาจมีความสำคัญกว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมากในระยะยาว” (เสถียรเชยประทีป, 2538: 8-9)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนั้นพบว่า ในการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งประกอบไปด้วยหลายๆ ปัจจัยนอกจากนโยบาย หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนา เพราะปัจจัยทั้งหลายนั้นก่อให้เกิดสนับสนุนซึ่งกันและกันในการที่ทำให้กระบวนการพัฒนาเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การระดมเงินออมโดยการลงทุนในกองทุนรวมนั้นเป็นกลไกหนึ่งที่มีบทบาทอันสำคัญในการที่จะสนับสนุนภาวะการออมของประเทศให้มีเสถียรภาพอันจะส่งผลต่อคุณประโยชน์ทางด้านอื่นๆ ของการพัฒนาประเทศ ซึ่งในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ นั้น ประชาชนในสังคมเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากนโยบายหรือหลักการของการพัฒนาใดๆ ก็ตามถ้าไม่ได้รับความร่วมมือหรือได้รับการปฏิเสธจากประชาชนในสังคม การพัฒนาด้านต่างๆ ก็ไม่สามารถจะเกิดขึ้นหรือดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนั้นความร่วมมือต่างๆ ระหว่างสถาบันของสังคมกับประชาชนในกิจการของการพัฒนายังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันเหล่านั้นกับประชาชนในสังคมด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยที่สำคัญของการพัฒนานั้นคือประชาชนผู้ซึ่งจะรับนโยบาย หรือหลักการของการพัฒนาไปประยุกต์ใช้เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดสำหรับตนเองและระบบสังคมต่อไป

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยการเป็นสหวิชา (interdisciplinary approach) ของนิเทศศาสตร์มาเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อแสวงหาคำตอบของปัจจัยต่างๆ อันเป็นเหตุนำมาซึ่งการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่เป็นปัจจัยทางการสื่อสารซึ่งคาดว่า เป็นองค์ประกอบของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน
2. เพื่อสร้างแบบจำลอง (model) เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship) ของตัวแปรต่างๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน โดยใช้การวิจัยที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก โดยการวิเคราะห์เชิงเส้น (path analysis)
3. เพื่อทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน

สมมติฐานการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (ดังที่จะกล่าวต่อไปในบทที่ 2) ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นเหตุผลในการสนับสนุนการเชื่อมโยงตัวแปรต่างๆ เพื่อเป็นกรอบของการวิจัยในการสร้างแบบจำลองตามสมมติฐานเพื่อใช้อธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยถึงอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุของการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน (dec) ได้แก่ ปัจจัยด้านประชากรและสังคมเศรษฐกิจ (dem) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (pro) ปัจจัยด้านการสื่อสาร (com) ข้อมูลข่าวสาร (inf) การลงทุน (dep) ภาวะแวดล้อม (env) ปัจจัยด้านจิตวิทยา (psy) จำนวนเงินที่ลงทุน (amt)

ทั้งนี้ ตัวแปรดังกล่าวข้างต้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมทั้งทางตรงและทางอ้อม ตามรายละเอียดดังนี้

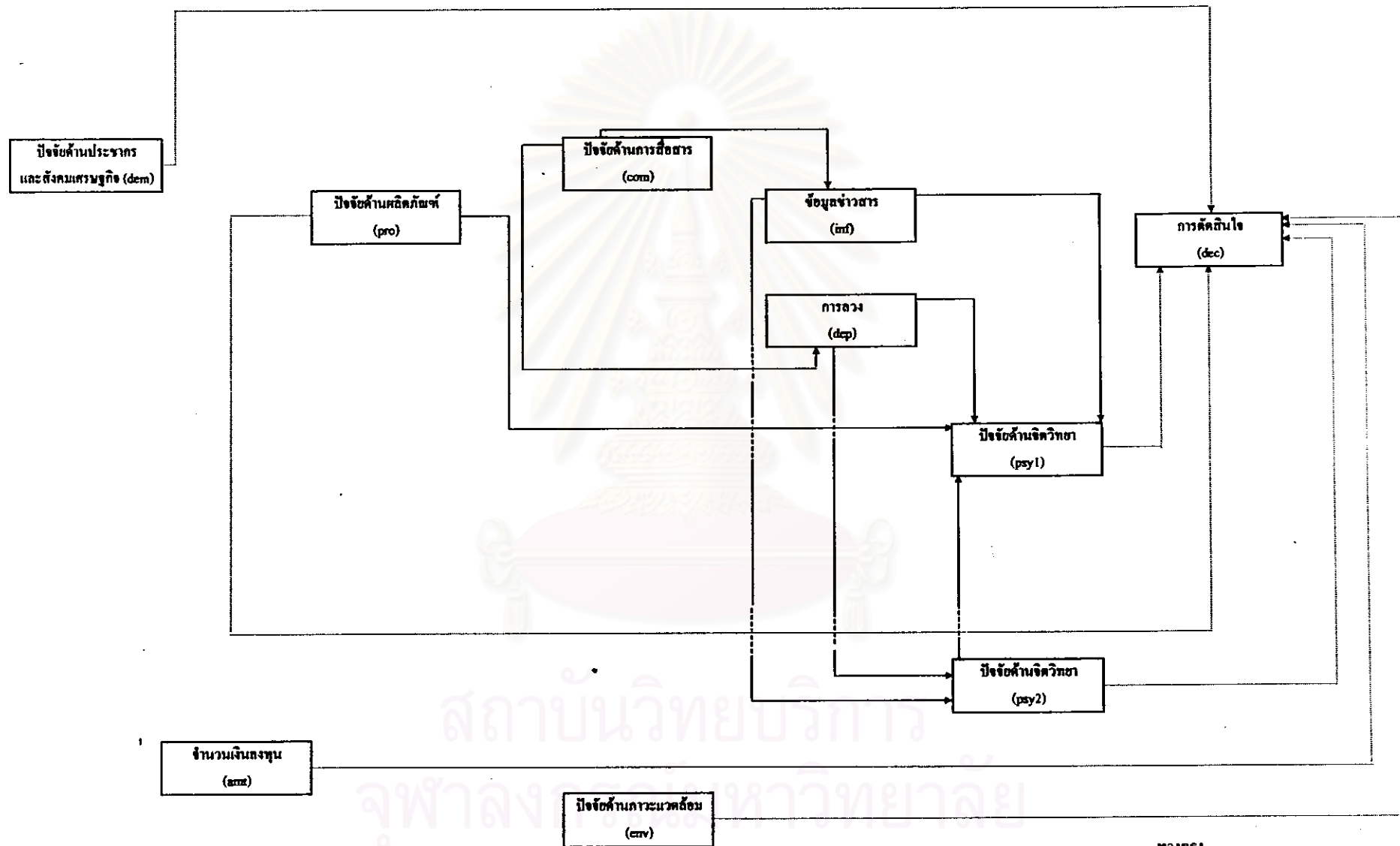
1. ปัจจัยด้านประชากรและสังคมเศรษฐกิจ (dem1-6) ปัจจัยด้านจิตวิทยา (psy1) ปัจจัยด้านภาวะแวดล้อม (env) และจำนวนเงินที่ลงทุน (amt) มีอิทธิพลที่เป็นสาเหตุตรงอย่างเดียวต่อการตัดสินใจ (dec)

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมของตัวแปรที่ส่งผ่านตัวแปรแฝงหรือตัวแปร
กั้นกลาง (intervening variable) ดังนี้ คือ

2.1 ปังจัยด้านการสื่อสาร (com1-3) มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อการตัดสินใจ (dec) โดยที่อิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมส่งผ่านข้อมูลข่าวสาร (inf) การลง (dep) และปังจัย
ด้านจิตวิทยา (psy1-2)

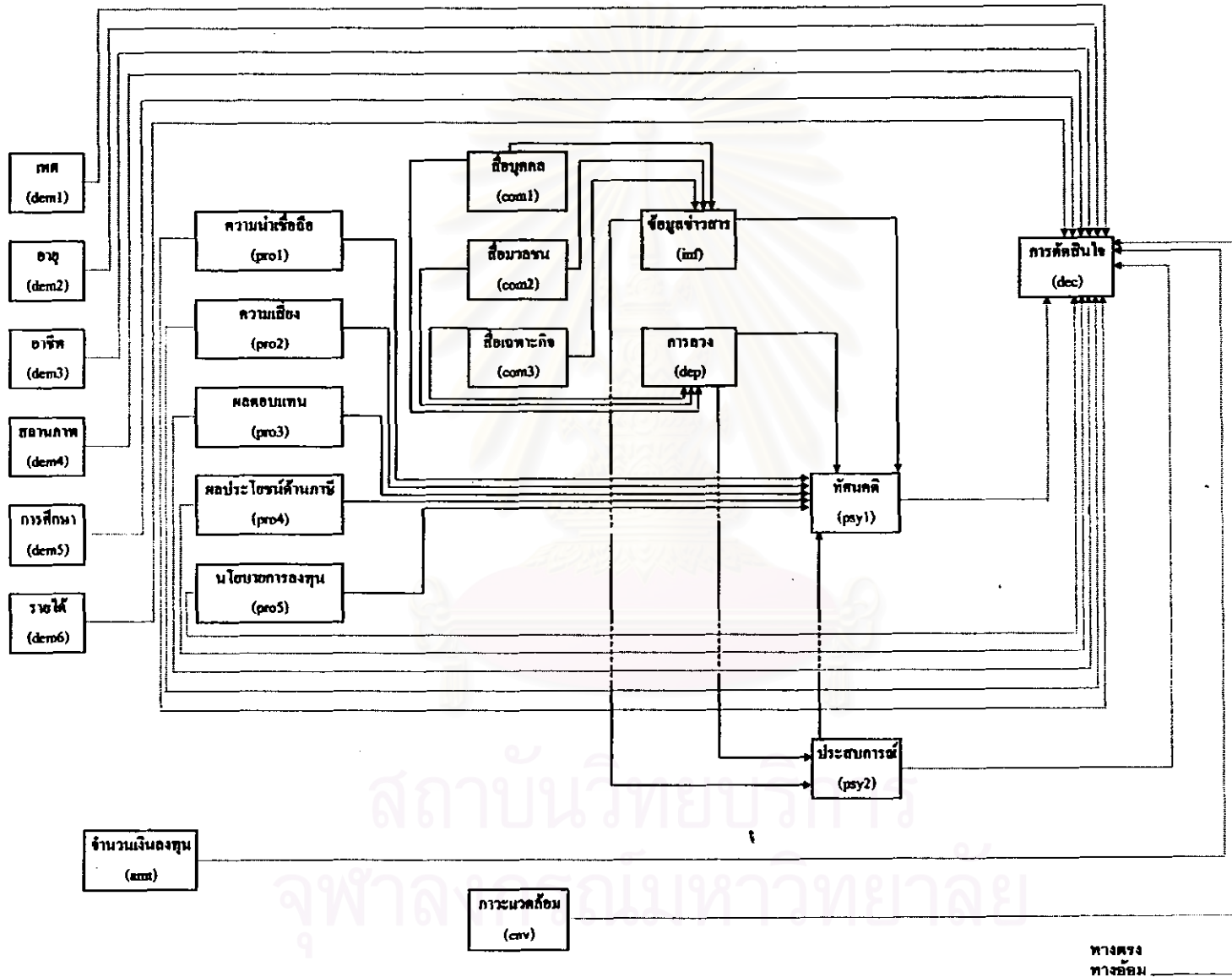
2.2 ปังจัยด้านผลิตภัณฑ์ (pro1-5) มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งทางตรง และทางอ้อม
ต่อการตัดสินใจ (dec) โดยมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมส่งผ่านปังจัยด้านจิตวิทยา (psy1)

2.3 ปังจัยทางด้านจิตวิทยา (psy2) มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งทางตรง และทางอ้อม
ต่อการตัดสินใจ (dec) โดยมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมส่งผ่านปังจัยด้านจิตวิทยา (psy1)

ทางตรง
ทางอ้อม

รูปภาพที่ 1 แสดงกรอบของการวิจัย

รูปภาพที่ 2 แสดงแบบจำลองตามสมมติฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะปัจจัยการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน ซึ่งได้กำหนดตัวแปรต่างๆ ตามแบบจำลองของระบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน โดยการใช้ทฤษฎีและแนวคิดทางนิเทศศาสตร์ จิตวิทยา และสังคมวิทยาเป็นหลัก
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนซึ่งลงทุนทั้งกองทุนปิด และกองทุนเปิดของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่มีการบริหารกองทุนรวมทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าวข้างต้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยถึงปัจจัยการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชนนั้น ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย และเป็นตัวแปรต่างๆ ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ หมายถึง ตัวแปรต่างๆ ที่เป็นเหตุที่ทำให้ประชาชนเกิดการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม

กองทุนรวม หมายถึง กองทุนรวมที่ประชาชนได้นำเงินมาลงทุนเพื่อผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยเป็นกองทุนรวมในลักษณะกองทุนปิดและกองทุนเปิด

ปัจจัยด้านประชากรและสังคมเศรษฐกิจ หมายถึง เพศ อายุ รายได้ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพของประชาชนที่เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้

ปัจจัยด้านการสื่อสาร หมายถึง บทบาทของสื่อและการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชน ดังต่อไปนี้

- 1) บทบาทของสื่อ คือ การที่กลุ่มเป้าหมายได้รับข่าวสาร รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับนโยบายการลงทุน การดำเนินงานการจำหน่ายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมต่างๆ โดยวัดจากการรับสารจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ

2) การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร คือ การแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ในกองทุนรวมจากสื่อต่างๆ โดยแบ่งเป็น

- สื่อบุคคล หมายถึง พนักงาน เจ้าหน้าที่ของบริษัทจัดการ หรือตัวแทนที่ได้รับ แต่งตั้งซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจำหน่ายหน่วยลงทุน นอกจากนั้นยังหมายความรวมถึง ญาติ พี่น้อง เพื่อน ผู้บังคับบัญชาในองค์กร เป็นต้น

- สื่อมวลชน หมายถึง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารที่มีการเสนอข่าว โฆษณา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวม

- สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สิ่งที่บริษัทจัดการได้สร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการ ใช้เพื่อติดต่อกับประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง แผ่นภาพโฆษณา (โปสเตอร์) เป็นแผ่นภาพที่ประกอบไปด้วยภาพ และคำพูดสำหรับเผยแพร่เพื่อดึงดูดความสนใจ เอกสาร เผยแพร่ มีลักษณะเป็นแผ่นพับ แผ่นปลิว หนังสือคู่มือการลงทุน และจดหมายแนะนำการลงทุน

ปัจจัยด้านจิตวิทยา หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม ได้แก่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม โดยวัดจากความคิดเห็นที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม และประสบการณ์เดิมของประชาชนที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม

ปัจจัยด้านภาวะแวดล้อม หมายถึง ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมืองทั้งในและประเทศ รวมทั้ง ภาวะการเปลี่ยนแปลงของดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ โดยวัดจากระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มี ต่อภาวะแวดล้อมดังกล่าว

ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึง ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ อันเป็นสาระสำคัญที่จำเป็นในการ ลงทุนในกองทุนรวม โดยวัดจากระดับของความเข้าใจของประชาชนในข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่ เกิดจากการสื่อสาร ได้แก่

- นโยบายการลงทุน
- ความเสี่ยงของการลงทุน
- ผลตอบแทน
- ผลประโยชน์ด้านอื่นๆ เช่น ผลประโยชน์ด้านภาษี และบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

จำนวนเงินที่ลงทุน หมายถึง จำนวนเงินที่ประชาชนใช้เพื่อลงทุนในกองทุนรวมเพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทน อันได้แก่ เงินปันผล (dividend) ส่วนต่างจากเงินลงทุน (capital gain)

การฉ้อโกง หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่เป็นการลวง (deception) ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ โดยวัดจากระดับความเชื่อ

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ หมายถึง ลักษณะในด้านใดด้านหนึ่งของกองทุนรวมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน ได้แก่

- ความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการ หมายถึง ความเชื่อถือในบริษัทที่เป็นผู้ดำเนินการจัดการกองทุนรวมซึ่งมีสถาบันการเงินต่างๆ เป็นผู้หนุนหลัก
- ความเสี่ยง หมายถึง ภาวะความเสี่ยงในระดับต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการลงทุนในกองทุนรวมตามนโยบายการลงทุน
- ผลตอบแทน หมายถึง ส่วนต่างของเงินที่ลงทุนในกองทุนรวม (capital gain) หรือเงินปันผล (dividend) ซึ่งไม่ได้อยู่ในอัตราที่แน่นอนและรับประกันถึงผลตอบแทนที่จะได้ โดยขึ้นอยู่กับภาวะราคาหรือมูลค่าหลักทรัพย์ที่กองทุนนั้นลงทุน โดยอาจจะเพิ่มมากขึ้นหรือลดลงได้ตามภาวะของการลงทุนในขณะหนึ่งๆ
- ผลประโยชน์ทางด้านภาษี หมายถึง สิทธิพิเศษของการยกเว้นภาษีเงินได้ของการลงทุนสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลตามกฎหมายการลงทุนกำหนด

- นโยบายการลงทุน หมายถึง รายละเอียดของการลงทุนหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ของกองทุนรวมนั้น ได้แก่ การลงทุนในตราสารแห่งหนึ่งและเงินฝาก หรือตราสารแห่งหนึ่ง (หุ้นประเภทต่างๆ)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของประชาชนอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและการพัฒนาของธุรกิจกองทุนรวม
2. ผลของการวิจัยที่ได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านอื่นๆ ได้แก่ การพัฒนาด้านการตลาด การพัฒนาด้านจิตวิทยาสังคมและการพัฒนาด้านนโยบายเศรษฐกิจ
3. เพื่อนำไปใช้ในการศึกษา วิจัย รวมทั้งการพัฒนาแบบจำลอง (model) ที่เกี่ยวกับนิเทศศาสตร์และสาขาอื่นๆ ในการที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการ โดยการวิจัยในลักษณะของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเส้น (path analysis)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย